

Projekt 13.03.2007 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾
z dnia 2007 r.**

w sprawie doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych

Na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) formy doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych, zwanego dalej „doskonaleniem zawodowym”;
- 2) sposób i zakres doskonalenia zawodowego.

§ 2.

Doskonalenie zawodowe jest realizowane w następujących pozaszkolnych formach kształcenia:

- 1) kursu doskonalącego;
- 2) seminarium.

§ 3.

1. Kurs doskonalący jest formą kształcenia o czasie trwania nie krótszym niż 60 godzin zajęć edukacyjnych, której ukończenie umożliwia pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności z zakresu medycyny ratunkowej i organizacji ratownictwa medycznego.
2. Kurs doskonalący jest realizowany według programu nauczania, uwzględniającego zakres wiedzy i umiejętności, o którym mowa § 7, opracowanego przez zespół ekspertów, legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej, powołany przez Dyrektora Centrum Medycznego Kształcenia

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).

Podyplomowego, działające na podstawie odrębnych przepisów i zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Kurs doskonalący jest prowadzony w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem nauczania, o którym mowa w ust. 2.

§ 4.

Seminarium jest formą kształcenia o czasie trwania nie krótszym niż 5 godzin zajęć edukacyjnych, której ukończenie umożliwia pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności niezbędnej do realizacji zadań na stanowisku dyspozytora medycznego, realizowaną zgodnie z programem nauczania, uwzględniającym zakres wiedzy i umiejętności, o którym mowa w § 7, opracowanym przez organizatora kształcenia i zatwierdzonym przez konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie medycyny ratunkowej, właściwego ze względu na siedzibę organizatora kształcenia.

§ 5.

1. Doskonalenie zawodowe realizowane jest w trzyletnich okresach rozliczeniowych, zwanych dalej „okresami edukacyjnymi”.
2. Okres edukacyjny rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dysponent jednostki zatrudnił dyspozytora medycznego albo zawarł z nim umowę cywilnoprawną.
3. Dopełnienie przez dyspozytora medycznego obowiązku doskonalenia zawodowego polega na odbyciu w okresie edukacyjnym co najmniej jednego kursu doskonalącego i seminarium z zakresu wiedzy i umiejętności, o którym mowa w § 7.

§ 6.

1. Przebieg doskonalenia zawodowego, w formach określonych w § 2 dokumentuje się w karcie doskonalenia zawodowego, zwanej dalej „kartą doskonalenia”.
2. Karta doskonalenia zawiera:
 - 1) imię i nazwisko dyspozytora medycznego;
 - 2) nazwę i pieczętkę dysponenta jednostki;
 - 3) datę rozpoczęcia okresu edukacyjnego;

- 4) informacje dotyczące przebiegu doskonalenia zawodowego:
 - a) formę kształcenia,
 - b) nazwę i adres organizatora kształcenia;
 - c) czas trwania kształcenia i jego temat;
 - d) podpis organizatora kształcenia.
3. Organizator kształcenia potwierdza w karcie doskonalenia odbyte formy doskonalenia, o których mowa w § 2.
4. Karta doskonalenia z wymaganymi wpisami jest podstawą do jego zaliczenia przez dysponenta jednostki, który zatrudnia dyspozytora medycznego albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną.

§ 7.

Doskonalenie zawodowe dyspozytorów medycznych obejmuje w szczególności następujący zakres:

- 1) system ratownictwa medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w innych krajach;
- 2) jednostki współpracujące z systemem, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym zwanej dalej „ustawą” oraz inne jednostki realizujące zadania z zakresu ratownictwa;
- 3) organizacja systemu powiadamiania;
- 4) zasady i procedury przyjmowania wezwań oraz dysponowania zespołami ratownictwa medycznego;
- 5) wybrane zagadnienia z medycyny ratunkowej niezbędne do realizacji zadań dyspozytora medycznego;
- 6) podstawy prawne i zasady współdziałania z jednostkami współpracującymi z systemem, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy oraz innymi jednostkami realizującymi zadania z zakresu ratownictwa, a także służbami porządku publicznego, w tym zadania i zasady działania Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego;
- 7) zasady zbierania wywiadu medycznego, podstawy i algorytmy zbierania wywiadu medycznego przez dyspozytorów medycznych, system kodowania i kwalifikacji wezwań;
- 8) podstawy odpowiedzialności karnej i cywilnej dyspozytora medycznego;

- 9) zasady komunikacji i postępowania dyspozytora medycznego z osobami z zaburzeniami psychosomatycznymi;
- 10) zasady komunikacji i postępowania dyspozytora medycznego z dziećmi;
- 11) zasady komunikacji i postępowania dyspozytora medycznego z osobami o utrudnionym kontakcie;
- 12) zasady udzielania pierwszej pomocy oraz zasady przekazywania niezbędnych informacji osobom udzielającym pierwszej pomocy;
- 13) zasady współpracy z lotniczymi zespołami ratownictwa medycznego, wskazania do ich użycia i sposób dysponowania;
- 14) zasady korzystania ze środków łączności dla potrzeb systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne;
- 15) zasady korzystania ze sprzętu do nawigacji satelitarnej dla potrzeb systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne;
- 16) zasady czytania i analiza map w pozycjonowaniu zdarzeń;
- 17) zasady postępowania w przypadku wystąpienia katastrof naturalnych lub awarii technicznych w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, Nr 74, poz. 676 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410);
- 18) zasady postępowania w przypadku zdarzeń masowych i katastrof;
- 19) zasady koordynacji działań ratowniczych na poziomie województwa oraz w przypadku potrzeby użycia zespołów ratownictwa medycznego spoza obszaru województwa;
- 20) zadania lekarza koordynatora ratownictwa medycznego i zasady współpracy.

§ 8.

Osoba, która w dniu 1 stycznia 2007 r. wykonuje zadania na stanowisku dyspozytora medycznego, rozpoczyna pierwszy okres edukacyjny z dniem 1 stycznia 2008 r.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

UZASADNIENIE

Celem niniejszego rozporządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410) i wprowadzenie rozwiązań systemowych dotyczących sposobu dopełniania przez dyspozytora medycznego obowiązku doskonalenia zawodowego.

Dotychczas nie było przepisów prawnych regulujących system doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych. Jednakże dyspozytorzy medyczni uczestniczyli w różnych formach doskonalenia zawodowego, w oparciu o przepisy prawne regulujące system podnoszenia kwalifikacji dorosłych. Przepisy te określają prawa i obowiązki osób dorosłych uczestniczących w podnoszeniu kwalifikacji i będą miały nadal zastosowanie do doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych. Przedmiotowe rozporządzenie ma na celu dookreślenie tylko zakresu, formy i sposobu dopełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych pod kątem aktualizacji wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania pracy na stanowisku dyspozytora medycznego.

Z uwagi na fakt, iż zgodnie z ustawą o Państwowym Ratownictwie Medycznym dyspozytorem medycznym może być tylko osoba, która posiada wykształcenie właściwe dla lekarza systemu, pielęgniarki systemu lub ratownika medycznego, rozporządzenie przewiduje konieczność doskonalenia tych osób wyłącznie w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy. Doskonalenie zawodowe może być realizowane w formie kursu doskonalącego lub seminarium w trzyletnich okresach rozliczeniowych. Program kursu doskonalącego będzie opracowany przez zespół ekspertów powołanych przez Dyrektora Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Przebieg doskonalenia zawodowego, realizowany w formach określonych w niniejszym rozporządzeniu dokumentuje się w karcie doskonalenia zawodowego. Przedmiotowa karta doskonalenia z wymaganymi wpisami jest podstawą do jego zaliczenia przez dysponenta jednostki, który zatrudnia dyspozytora medycznego albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną.

Projekt zakłada rozpoczęcie pierwszego okresu edukacyjnego od dnia 1 stycznia 2008 r. Czas od momentu wejścia w życie rozporządzenia do dnia 1

stycznia 2008 r. jest niezbędny na opracowanie programu kursu doskonalącego dla dyspozytorów medycznych i przygotowanie podmiotów do prowadzenia doskonalenia zawodowego.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, gdyż nie zawiera norm technicznych.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji

Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie dotyczy osób wykonujących zadania na stanowisku dyspozytora medycznego i dysponentów jednostek. Ponadto przedmiotowy projekt dotyczy instytucji działających na rynku usług edukacyjnych w obszarze doskonalenia zawodowego dorosłych.

Wpływ regulacji na ochronę zdrowia ludności

Ukończenie doskonalenia zawodowego przez dyspozytorów medycznych zgodnie z proponowanymi w projekcie rozwiązaniami przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa publicznego.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i sektora publicznego

Przedmiotowa regulacja nie ma wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i sektora publicznego.

Koszty doskonalenia zawodowego może ponosić dyspozytor medyczny, bądź dysponent jednostki, który zatrudnia dyspozytora medycznego albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną. Ewentualne skutki mogą wystąpić dla Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej z tytułu dofinansowania kosztów organizacji doskonalenia zawodowego i mogą być sfinansowane z posiadanych środków Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej.

Wpływ regulacji na rynek pracy:

Wejście w życie przedmiotowej regulacji prawnej porządkuje zasady doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych.

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przedmiotowego projektu nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki.

Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia był przedmiotem szerokich konsultacji społecznych m.in. z Konsultantem Krajowym w dziedzinie medycyny ratunkowej, Naczelną Radą Lekarską, Naczelną Radą Pielęgniarek i Położnych, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Sekretariatem Ochrony Zdrowia KK NSZZ „Solidarność”, Federacją Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia, Federacją Związku Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej, Wojewódzkimi Centrami Zdrowia Publicznego, Lotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Państwową Strażą Pożarną, Zarządami Ochotniczej Straży Pożarnej, Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Wodnym Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Polskim Czerwonym Krzyżem, Stowarzyszeniem Zawodowym Ratowników Medycznych, Polskim Stowarzyszeniem Ratowników Medycznych, Stowarzyszeniem Ratowników Medycznych Pomorza, oraz z towarzystwami naukowymi w obszarze medycyny ratunkowej.

Projekt został zamieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Zdrowia w Biuletynie Informacji Publicznej stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

W wyniku konsultacji społecznych oraz zgłoszonych uwag: Polskiej Rady Resuscytacji, Polskiego Towarzystwa Medycyny Ratunkowej, Naczelnej Rady Lekarskiej, Warmińsko-Mazurskiego Centrum Zdrowia Publicznego, Mazowieckiego Centrum Zdrowia Publicznego, doprecyzowano przepisy § 3 dotyczące odbywania

przez dyspozytora medycznego danej formy doskonalenia zawodowego (kursu doskonalącego, seminarium). W odniesieniu do kursu doskonalącego dookreślono, iż przedmiotowa forma doskonalenia zawodowego realizowana będzie według programu nauczania opracowanego przez zespół ekspertów powołany przez Dyrektora Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego i zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Zespół ekspertów powołany będzie spośród osób legitymujących się doświadczeniem zawodowym i dorobkiem naukowym w zakresie medycyny ratunkowej. Odnośnie seminarium dookreślono, iż jest to forma organizacji kształcenia o czasie trwania nie krótszym niż 5 godzin zajęć edukacyjnych. Ponadto dookreślono także, iż seminarium będzie realizowane zgodnie z programem nauczania opracowanym przez organizatora kształcenia i zatwierdzonym przez konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie medycyny ratunkowej właściwego ze względu na siedzibę organizatora kształcenia.

Jednocześnie na skutek zgłoszonych uwag Mazowieckiego Centrum Zdrowia Publicznego oraz Warmińsko-Mazurskiego Centrum Zdrowia Publicznego skrócono czas trwania okresu edukacyjnego z pięciu do trzech lat. Ponadto wykreślono przepisy § 4 ust. 3 w następującym brzmieniu: „okres edukacyjny może być przedłużony przez podmiot zatrudniający na uzasadniony wniosek osoby odbywającej doskonalenie zawodowe o okres nie dłuższy niż 24 miesiące”.

Jednocześnie na skutek zgłoszonych uwag Federacji Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej zmieniono brzmienie § 7 pkt 5.